P

Vonnisnummer / Griffienummer **2019/760**
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **7 mei 2019**
Naam van de eerste beklaagde
Systeemnummer parket Dossiernummer **15H018124**

rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt Sectie correctioneel

Kamer 13D

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN

BEKLAAGDE

A.43

1.
geboren te op
wonende te
Belg.

ter zitting bijgestaan door mr. Bodvin C. loco mr. Bijloos S., advocaat bij de balie van Limburg,

TENLASTELEGGINGEN

Te

Tussen 1 januari 2012 en 1 januari 2015

A.
Als eigenaar, erfpachthouder, opstalhouder of vruchtgebruiker verzuimd te hebben de overeenkomstig artikelen 5,§7, en 11,§1 van het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten bepaalde voorschriften na te leven, deze feiten strafbaar gesteld zijnde middels artikel 13, §1, 3° van voornoemd Decreet,
te weten als eigenaar of vruchtgebruiker, spijts artikel 11,§1, van voormeld decreet, verzuimd te hebben aan het beschermd monument of aan een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken uit te voeren, het niet in goede staat te hebben behouden, het te hebben ontsierd, beschadigd of vernield,
meer bepaald als eigenaar van de " ", zijnde een watermolencomplex gelegen te kadastraal gekend onder en dat bij Ministerieel Besluit dd. 3 februari 1983 beschermd werd als dorpsgezicht (' *met zijn onmiddellijke omgeving"*) en dat tevens bij Ministerieel Besluit dd. 30 mei 2005 beschermd werd als monument (*"de watermolen, genaamd . met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken inzonderheid de bijhorende uitrusting en de decoratieve elementen"*) verzuimd te hebben de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken uit te voeren en/of het beschreven beschermde complex niet in goede staat behouden te hebben, zoals blijkt uit de gedetailleerde beschrijving in het PV , ondermeer

- schuur (in zeer slechte staat, dak volledig ingestort, inclusief de dakspanten en volledige dakopbouw, de korfboog boven de poortopening tevens ingestort en de kopgevels beschadigd/verdwenen, metselwerk hangt los of is verdwenen, glas in alle raamopeningen is stuk)

- stallingen achteraan de schuur (in zeer slechte staat, dakbedekking deels verdwenen en geen regenwaterafvoer waardoor het metselwerk beschadigd werd)
- molenhuis met stallingen (dak in slechte staat, dakpannen deels verdwenen, waterinsijpeling met aantasting van het molenwerk, nokbalk doorbogen, alle glas in de ramen is stuk, verticale scheur in de zuidelijke kopgevel)
- waterrad en restanten van de sluis verkeren in slechte staat
- woonhuis (regenwaterafvoer lekt met schade aan metselwerk, glas in alle raamopeningen is stuk)
- noordelijke stal (dakpannen deels verdwenen, afsluiting gevelopeningen verdwenen, verticale scheur in metselwerk)
- het erf (overgroeiing met onkruid en totale verwildering)

De feiten sedert 1 januari 2015 ingevolge de inwerkingtreding van het Decreet dd. 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, strafbaar gesteld zijnde als volgt:
Bij inbreuk op artikel 6.4.1 en 6.4.2, strafbaar gesteld door artikel 11.2.2 al.1 6° van het Decreet dd. 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, als zakelijk rechthouder of gebruiker van een beschermd goed dit beschermd goed niet in goede staat behouden te hebben door de nodige instandhoudings-, beveiligings-, beheers-, herstellings- en onderhoudswerken, en/of de algemene voorschriften voor instandhouding en onderhoud bepaald door de Vlaamse Regering niet te hebben nageleefd,
meer bepaald als eigenaar van de ' ", zijnde een watermolencomplex gelegen te kadastraal gekend onder dat bij Ministerieel Besluit dd. 3 februari 1983 beschermd werd als dorpsgezicht (' met zijn onmiddellijke omgeving") en dat tevens bij Ministerieel Besluit dd. 30 mei 2005 beschermd werd als monument ("de watermolen, genaamd met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken inzonderheid de bijhorende uitrusting en de decoratieve elementen") verzuimd te hebben de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken uit te voeren en/of het beschreven beschermde complex niet in goede staat behouden te hebben, zoals blijkt uit de gedetailleerde beschrijving in het PV ondermeer

- *schuur (in zeer slechte staat, dak volledig ingestort, inclusief de dakspanten en volledige dakopbouw, de korfboog boven de poortopening tevens ingestort en de kopgevels beschadigd/verdwenen, metselwerk hangt los of is verdwenen, glas in alle raamopeningen is stuk)*
- *stallingen achteraan de schuur (in zeer slechte staat, dakbedekking deels verdwenen en geen regenwaterafvoer waardoor het metselwerk beschadigd werd)*
- *molenhuis met stallingen (dak in slechte staat, dakpannen deels verdwenen, waterinsijpeling met aantasting van het molenwerk, nokbalk doorbogen, alle glas in de ramen is stuk, verticale scheur in de zuidelijke kopgevel)*
- *waterrad en restanten van de sluis verkeren in slechte staat*
- *woonhuis (regenwaterafvoer lekt met schade aan metselwerk, glas in alle raamopeningen is stuk)*

- *noordelijke stal (dakpannen deels verdwenen, afsluiting gevelopeningen verdwenen, verticale scheur in metselwerk)*
- *het erf (overgroeiing met onkruid en totale verwildering)*

Gelet op artikel 2 Sw. zijn de feiten thans strafbaar met de straffen zoals bepaald door artikel 13 §1, 3° van het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten.

Tussen **31 december 2014** en **16 maart 2016**

B.

Bij inbreuk op artikel 6.4.1 en 6.4.2, strafbaar gesteld door artikel 11.2.2 al.1 6° van het Decreet dd. 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, als zakelijk rechthouder of gebruiker van een beschermd goed dit beschermd goed niet in goede staat behouden te hebben door de nodige instandhoudings-, beveiligings-, beheers-, herstellings- en onderhoudswerken, en/of de algemene voorschriften voor instandhouding en onderhoud bepaald door de Vlaamse Regering niet te hebben nageleefd,
meer bepaald als eigenaar van de ", zijnde een watermolencomplex gelegen te kadastraal gekend onder dat bij Ministerieel Besluit dd. 3 februari 1983 beschermd werd als dorpsgezicht (" met zijn onmiddellijke omgeving") en dat tevens bij Ministerieel Besluit dd. 30 mei 2005 beschermd werd als monument ("de watermolen, genaamd met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken inzonderheid de bijhorende uitrusting en de decoratieve elementen") verzuimd te hebben de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken uit te voeren en/of het beschreven beschermde complex niet in goede staat behouden te hebben, zoals blijkt uit de gedetailleerde beschrijving in het PV ondermeer

- dak van het molenhuis is deels ingestort
- de maalinstallatie (in het gebouw) is onderkomen (roest, vocht, houtrot, deels gedemonteerd)
- het buitenwerk van de molen is eveneens in slechte staat (begroeiing, vuil roest, niet meer stabiel)

Tevens na toepassing van de strafwet, op vordering van de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaar, de volgende maatregelen op te leggen op grond van de tenlasteleggingen A en B:

- bevel tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van respectievelijk 6 maanden (voorlopige instandhoudingswerken) en 24 maanden (definitief herstel)
- een dwangsom te bepalen van 200 euro per dag ingeval van niet tijdige uitvoering van het herstel
- machtiging aan de bevoegde inspecteur onroerend erfgoed te verlenen om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien, op kosten van de

overtreder, voor het geval de overtreder in gebreke blijft om de bevolen werken zelf uit te voeren
Deze maatregelen hun wettelijke grondslag hebbende in:

- *voor zover de feiten gepleegd zijnde vóór 1 januari 2015 (tenlastelegging A): de artikelen 15 § 1 en § 3 van het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten,*
- *nadien (tenlastelegging B): de artikelen 11.4.1, 11.4.2 en 11.4.4 van het* Decreet dd. 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed

***** ***** *****

Heromschrijft de feiten van de betichting als volgt :
"als eigenaar,

Van 1 januari 2012 tot 16 maart 2016:

verzuimd te hebben aan het beschermd monument "de watermolen, genaamd of met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken inzonderheid de bijhorende uitrusting en de decoratieve elementen (beschermd bij M.B. dd. 30.05.2005); het beschermd dorpsgezicht ' met zijn onmiddellijke omgeving" (beschermd bij M.B. dd. 03.02.1983) de nodige instandhoudings-en onderhoudswerken uit te voeren om het beschreven beschermde complex in goede staat te behouden.
Zoals strafbaar gesteld tot en met 31 december 2014,

En vanaf 1 januari 2015 verzuimd te hebben het beschermd monument "de watermolen, genaamd met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken inzonderheid de bijhorende uitrusting en de decoratieve elementen (beschermd bij M.B. dd. 30.05.2005); het beschermd dorpsgezicht " met zijn onmiddellijke omgeving" (beschermd bij M.B. dd. 03.02.1983) in goede staat behouden te hebben door de nodige instandhoudings-, beveiligings-, beheers-, herstellings- en onderhoudswerken, en/of de algemene voorschriften voor instandhouding en onderhoud door de Vlaamse Regering niet te hebben nageleefd. "

***** ***** *****

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te op 02.10.2017,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 220,00 euro. De Bewaarder (get.)

PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de beklaagde.

De rechtbank herneemt de zaak in de thans anders samengestelde zetel.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

De rechtbank stelt vast dat de feiten onder tenlasteleggingen A en B een voortdurend misdrijf uitmaken, namelijk wordt het misdrijf gekenmerkt door een verboden toestand, het betreft een strafbare gedraging die niet dadelijk ophoudt waardoor er een delictueuze toestand ontstaat die voortduurt.
Het strafbare feit is immers als eigenaar van de ' ', beschermd als dorpsgezicht bij M.B. dd. 03.02.1983 en beschermd als monument bij M.B. dd. 30.05.2005, verzuimd te hebben de nodige instandhoudings-en onderhoudswerken uit te voeren en/of het beschreven beschermde complex niet in goede staat behouden te hebben.

Deze feiten waren tot en met 31.12.2014 strafbaar bij art. 13, § 1, 3° van het Decreet van 03.03.1976.

Ingevolge de inwerkingtreding van het Decreet van 12.07.2013 (B.S. 17.10.2013) betreffende het onroerend erfgoed werden de artikelen 11 en 13 van het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten opgeheven met ingang van 01.01.2015.
De feiten zijn sedert 01.01.2015 strafbaar gesteld bij art. 11.2.2 al. 1.6° van het Decreet van 12 juli 2013.

Bijgevolg dient de enige tenlastelegging geactualiseerd en heromschreven, als volgt :
als eigenaar,

van 1 januari 2012 tot 16 maart 2016:
verzuimd te hebben aan het beschermd monument "de watermolen, genaamd met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken inzonderheid de bijhorende uitrusting en de decoratieve elementen (beschermd bij M.B. dd. 30.05.2005); het beschermd dorpsgezicht ' met zijn onmiddellijke omgeving" (beschermd bij M.B. dd. 03.02.1983) de nodige instandhoudings-en onderhoudswerken uit te voeren om het beschreven beschermde complex in goede staat te behouden.

Zoals strafbaar gesteld tot en met 31 december 2014,
En vanaf 1 januari 2015 verzuimd te hebben het beschermd monument "de watermolen, genaamd met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken inzonderheid de bijhorende uitrusting en de decoratieve elementen (beschermd bij M.B. dd. 30.05.2005); het beschermd dorpsgezicht ' met zijn onmiddellijke omgeving" (beschermd bij M.B. dd. 03.02.1983) in goede staat behouden te

hebben door de nodige instandhoudings-, beveiligings-, beheers-, herstellings- en onderhoudswerken, en/of de algemene voorschriften voor instandhouding en onderhoud door de Vlaamse Regering niet te hebben nageleefd.

Deze heromschrijving van de tenlastelegging wijzigt niets aan de feiten die ter beoordeling van de rechtbank voorliggen en waarop beklaagde zich kon verdedigen.

***

De schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten, zoals in de dagvaarding omschreven en voormeld heromschreven, wordt naar eis van recht bewezen door de onderzoeksresultaten verzameld tijdens het opsporingsonderzoek, en tijdens het ter zitting gevoerde onderzoek, inzonderheid door de vaststellingen van de inspecteurs onroerend erfgoed en de inhoud van de minnelijke schikking.

Beklaagde is sedert 05.07.2007 eigenaar van het kwestieuze onroerend goed waarop zich de beschermde watermolen ' ' bevindt.
Uit de vaststellingen van de inspecteur Onroerend Erfgoed blijkt de ernstige verwaarlozing van voormeld goed, uit de opeenvolgende vaststellingen blijkt een toename van de schade ingevolge verwaarlozing.

De eerste meldingen van verwaarlozing en bouwvalligheid dateren van 27.05.2012 en worden bevestigd door het plaatsbezoek van 03.12.2012.
Er werden door beklaagde geen herstel- of onderhoudswerken aangevat, ondanks aanmaningen.
De toestand bleef erop achteruit gaan met de instorting van het dak van de schuur als gevolg in augustus 2014.
Bij het plaatsbezoek van 10.02.2015 wordt de slechte toestand vastgesteld van de schuur, de stallingen, het molenhuis, het waterrad en de sluis.

Gaandeweg verergerde de toestand van het onroerend goed, zodat op 15.03.2016 de inspecteur onroerend erfgoed tenslotte ondermeer volgende schade vaststelt :

- Het dak van het molenhuis is deels ingestort,
- De moleninstallatie verkeert in onderkomen toestand : houtrot en beschadiging van houten onderdelen, metalen onderdelen roestig; losliggende molenonderdelen,
- Het buitenwerk van de watermolen verkeert in verwaarloosde staat : begroeiing op metselwerk van de lageropbouw en sluiswerk; roestvorming waardoor sommige verbindingen zijn doorgeroest, enkele schoepen en plaatselijk ook de velgen.

De ten laste gelegde feiten zijn derhalve bewezen.

***

Ter zitting van 02.04.2019 vroeg beklaagde – in ondergeschikte orde – hem het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen als bedoeld in de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

De opschorting van de uitspraak van de veroordeling is een buitengewone gunst; als hebbende een uitzonderlijk karakter dient zij derhalve van een uitzonderlijke toepassing te blijven.

Opschorting strekt ertoe de reclassering te bevorderen en te voorkomen dat een veroordelende maatregel, buiten haar normalerwijze te voorziene gevolgen en onder andere door de eraan verbonden publiciteit, voor de beklaagde een onevenredige sociaal-ekonomische deklassering zou meebrengen.

De bewijselementen waarover de rechtbank thans beschikt laten echter niet toe te besluiten dat in casu de uitspraak van de hiernavolgende veroordeling een gevaar voor een onevenredige sociaal-ekonomische deklassering van beklaagde zou inhouden, zodat het voorliggende verzoek van beklaagde om hem het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te staan, ongegrond voorkomt.

Beklaagde brengt overigens geen elementen aan die zouden toelaten te besluiten dat de oplegging van een bestraffing, zoals hierna bepaald, zijn toekomst op een overdreven wijze, in wanverhouding tot de ernst van de in zijn hoofde weerhouden feiten, zou hypothekeren.

Dit besluit is mede gesteund op de vaststelling dat de handhaving van het onroerend erfgoed en de instandhouding van waardevolle historische monumenten matschappelijke bescherming verdient zodat de verzochte genademaatregel disproportioneel zou zijn met de bewezen verklaarde feiten.

Art. 11.2.2, al. 1.6 van het Decreet van 12.07.2013 houdt een strafverzwaring in, zodat ingevolge art. 2 Swb. de straffen bepaald bij art. 13, § 1, 3° van het Decreet van 03.03.1976 van toepassing blijven op de aanhangige feiten.

Aan beklaagde wordt de hierna vermelde bestraffing opgelegd, die aangepast is:

* aan de aard en de zwaarwichtigheid van de lastens hem bewezen verklaarde feiten;
* aan de duur van de verwaarlozing;
* aan de door beklaagde afgesloten minnelijke schikking met het oog op het herstel van de schade;
* aan zijn strafrechtelijk verleden;

TOEGEPASTE WETTEN

Er werd rekening gehouden met volgende wettelijke bepalingen:
Wetboek strafvordering art. 162, 185, 194, 197;

Strafwetboek art. 25, 38, 40;
Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 28.12.2011 art. 2
Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1;
KB. 28.12.1950 art. 91 al.1;
KB. 28.12.1950 art. 91 al.2, gewijzigd bij art. 1 KB. 13.11.2012;
Wet van 19.03.2017 art. 4 §2;
Art. 4 Vt.S.V.
Wet 15.06.1935 art. 13,14,31-41;
De wetsbepalingen zoals vermeld in de gedinginleidende akte en de wetsbepalingen aangehaald in dit vonnis.

UITSPRAAK

De rechtbank beslist **op tegenspraak**.

OP STRAFGEBIED

Stelt vast dat de feiten onder tenlasteleggingen A en B één voortdurend misdrijf uitmaken.

Heromschrijft de feiten van de betichting als volgt :
als eigenaar,

Van 1 januari 2012 tot 16 maart 2016:

verzuimd te hebben aan het beschermd monument "de watermolen, genaamd met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken inzonderheid de bijhorende uitrusting en de decoratieve elementen (beschermd bij M.B. dd. 30.05.2005); het beschermd dorpsgezicht " met zijn onmiddellijke omgeving" (beschermd bij M.B. dd. 03.02.1983) de nodige instandhoudings-en onderhoudswerken uit te voeren om het beschreven beschermde complex in goede staat te behouden.
Zoals strafbaar gesteld tot en met 31 december 2014,

En vanaf 1 januari 2015 verzuimd te hebben het beschermd monument "de watermolen, genaamd met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken inzonderheid de bijhorende uitrusting en de decoratieve elementen (beschermd bij M.B. dd. 30.05.2005); het beschermd dorpsgezicht " met zijn onmiddellijke omgeving" (beschermd bij M.B. dd. 03.02.1983) in goede staat behouden te hebben door de nodige instandhoudings-, beveiligings-, beheers-, herstellings- en onderhoudswerken, en/of de algemene voorschriften voor instandhouding en onderhoud door de Vlaamse Regering niet te hebben nageleefd.

Verklaart beklaagde **plichtig** aan de ten laste gelegde feiten zoals in de dagvaarding omschreven en zoals voormeld heromschreven.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een **geldboete** van **2.000 euro**, door verhoging met 50 opdeciemen (vermenigvuldiging met 6), gebracht wordt op **12.000,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van **bijdrage** tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 70 opdeciemen en alzo gebracht op **200,00 euro**.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van **53,58 euro**.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage ten bate van het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van **20,00 euro**.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de publieke vordering, tot op heden begroot op de som van **270,67 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op **07 mei 2019** door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, sectie correctioneel, 13D kamer, samengesteld uit :
De heer K. GRUYTERS, ondervoorzitter, alleenzetelend rechter,
in aanwezigheid van het openbaar ministerie,
met bijstand van de heer S. ROGGEN, griffier.

S. ROGGEN K. GRUYTERS